

[Undervisningsministeren.]

På den anden side må vi selvfølgelig også have prognoser og oversigter over, hvor mange der er brug for inden for de enkelte uddannelser.

Det er jo spørgsmålet, om det er rarere at være arbejdsløs senere eller før, og det bliver meget let den diskussion, vi kommer ind i. Derfor mener jeg, det er afgørende på dette område at få det bedst mulige materiale frem og så tillemppe uddannelsen efter det behov, vi mener der er.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ritta Ahm* (KrF) til forsvarsministeren:

„Hvornår kan beboerne i det truede område ved Antvorskov kaserne ved Slagelse forvente en afgørelse om eventuel ekspropriation af landbrugsjord til øvelsesområde til brug for Antvorskov kaserne?“

(Spm. nr. 22).

Skriftlig begrundelse.

Når jeg rejser sagen, er det ud fra de oplysninger, jeg til dato har indhentet, hvor der intet sted på finansloven 1975-76 er afsat beløb til dækning af de udgifter, en sådan ekspropriation vil medføre, og det er efter min opfattelse uantageligt at lade beboerne i området leve i uvished i årevis ved, at forsvarsministeren lader spørgsmålet om ekspropriation stå åbent.

Ritta Ahm (KrF):

Jeg vil straks gøre det ganske klart, at jeg fuldt ud accepterer dansk militær og vore forpligtelser over for NATO, men jeg går ud fra, at forsvarsministeren er opmærksom på, at borgerne i dag er langt mere miljøbevidste end blot for nogle få år siden, og at de er begyndt at stille krav om medbestemmelse omkring de beslutninger, der træffes i deres lokalområde. Under alle omstændigheder kræver man mere åbenhed.

At planlægge en kaserne ved Slagelse og forvente at kunne inddrage det ene jordareal efter det andet til militær brug, må efter min opfattelse i dag ses som en meget dårlig planlægning, og jeg mener ikke, at det kan være meningen, at borgerne ud i al fremtid skal lide under en dårlig planlægning fra 1960erne.

Alternativet kan bl. a. være, at man omstrukturerer de militære uddannelser eller uddannelsessteder, således at man overfører Antvorskov kaserne til sikringsstyrken og ikke anvender den til uddannelse af rekrutter. Et større øvelsesareal er mindre påkrævet til sikringsstyrken, idet den ikke har behov for dagligt øvelsesområde og under ingen omstændigheder kræver en udvidelse, der fører til ekspropriation af god landbrugsjord.

Jeg kan naturligvis ikke laste den nuværende forsvarsminister for den tidligere forsvarsministers manglende handling i sagen, men ud fra det her anførte vil jeg dog indtrængende anmode forsvarsministeren om en hurtig afgørelse. Det kunne jo også godt være, at forsvarsministeren agter at tage sådan en stilling til sagen, at en ekspropriation helt kan undgås.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Det er fuldt forståeligt, at fru Ritta Ahm med sit spørgsmål forsøger at få afklaret problemerne omkring Antvorskov kaserne, og jeg er i mange henseender enig med fru Ritta Ahm i, at der er krav om og behov for både medbestemmelse og indflydelse på det miljø, man skal leve i. Jeg er glad for udtalelserne om den positive indstilling til forsvaret. Vi er bare af og til i den uheldige situation i forsvaret, at man nok har en vældig positiv indstilling til det, bare det ikke ligger lige nøjagtig på det område, hvor man selv bor, og det volder af og til nogle vanskeligheder, når vi skal placere de kaserne, der nu engang er behov for.

Jeg er nødt til at sige til fru Ritta Ahm, at de i øvrigt meget interessante tanker om omstrukturering af hele uddannelsen og spørgsmålet om at gøre det til en del af sikringsstyrken har jeg jo ikke muligheder for at diskutere under spørgsmålets behandling her, men de er betydelig mere komplicerede, end de blev fremlagt i fru Ritta Ahms begrundelse.

Jeg vil altså gerne sige, at jeg som fru Ritta Ahm finder det uheldigt, at vi ikke har kunnet træffe nogen afgørelse endnu, men det er ikke muligt for mig at forelægge ekspropriationssagen for folketingets finansudvalg. Det er altså ikke et spørgsmål om manglende vilje, men jeg kan ikke gøre det, før vi har modtaget de nødvendige tilladel-